

Dečernik

Leto V. (XII.), štev. 249 Maribor, ponedeljek 2. novembra 1931

»JUTRA«

izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. ur
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
velja mesečno prejemati v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasni po tarif
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Pred izbruhom vojne v Aziji

RUSKO-KITAJSKA ZVEZA PROTI JAPONSKI. — AMERIKA IN ANGLIJA
NE BOSTA OSTALI NEUTRALNI. — TRANSPORT NOVIH ČET.

LONDON, 2. novembra. Po poročilih tukajšnjega časopisja se je položaj na Daljnem vzhodu zopet izredno poslabšal, če ne morda naravnost obupno poostiril. Ta poostritev je v zadnjih dneh zavzela vlade, ki vzbujajo v angleških diplomatskih krogih strah, da se bo japonsko-kitajski konflikt razširil tudi na Rusijo. Japonska protestna nota v Moskvi zaradi nabavljanja orožja in municije Kitajski s strani Rusije je ostala brez uspeha. Kljub podanemu zagotovitvi moskovske vlade, da se v japonsko-kitajski spor ne bo vmešavala, so v londonskih političnih krogih prepričani, da je treba v kratkem računati z rusko intervencijo v Mandžuriji. Sovjetska namera je, dobiti popolnoma v svoje roke vso 1500 km dolgo vzhodnokitajsko železnico med postajama Mandžuli in Pogranica. Uprava vzhodnokitajske železnice je celo že pripravila vagone za transport dveh ruskih pehotnih divizij na Kitajsko. Po vestih iz Tokia so te vesti vzbudile na Japonskem veliko razburjenje, vendar bo Japonska branila svoje pravice v Mandžuriji do zadnjega in bo tako odposlala tja nove čete.

Kitajska propaganda za vojno

LONDON, 2. novembra. Po japonskih informacijah so Kitajci razvili ogromno propagando za vojno z Japonsko. Govorijo se celo tudi o tajni rusko-kitajski pogodbi, ki nalaga Rusiji, da se mora v slučaju oboroženega spopada med Kitajsko in Japonsko postaviti na stran Kitajce.

Rudniška nesreča v Angliji

LONDON, 2. novembra. V premo-govniku Bowhill se je dogodila eksplozija, pri kateri je bilo ubitih deset rudarjev.

Zlato roma v Francijo

PARIZ, 2. novembra. S parnikom »Bremen« je dospela včeraj iz Newyorka pošiljka zlata v vrednosti 280 milijonov frankov. Prepeljali so ga v Pariz s posebnim vlakom. V tresorih parnika »Le de France«, s katerim se vrne danes ministrski predsednik Laval, se nahaja za 500 milijonov dolarjev zlata.

In prav zaradi tega, ker se je sedaj vlada Petra Živkovića vsega tega zavedala, je napravila tak volilni zakon, ki onemogoča povratak v prejšnje stanje in preprečuje obstoj preštevilnih malih, šibkih in požrešnih strank, kakor tudi vsako nadaljno cepljenje velikih. Po tem zakonu morejo obstojati samo velike stranke, obsega-joče vse pokrajine naše države. Našla je tedaj najidealnejše zdravilo za najbolj nevarno bolezen parlamentarizma, za kar bi ji mogli biti vsi državljani iz srca hvaležni.

Na dan 2. novembra izvoljena

tajske, in sicer ne samo z vojaštvom, ampak tudi s svojimi finančnimi sredstvi. Nasprotno pa tudi Japonci ne odnehajo in vztrajajo slej ko prej pri zahtevi po zaščiti svojih pravic v Mandžuriji. V Washingtonu so zaradi takega položaja stvari zelo v skrbeh. Ameriška vlada je že odposlala v Mandžurijo svojega opazovalca, ki ji bo poslal natančno poročilo, po katerem se bo potem ravnala. Naravno pa je, da tudi Anglija ne more mirno gledati tega stanja na Daljnem vzhodu. V londonskih diplomatskih krogih izjavljajo odkrito, da Anglija v slučaju rusko-japonske vojne ne bo ostala neutralna, ampak se bo priključila Ameriki. Po splošni sodbi je izbruh vojne na Daljnem vzhodu neizogiben.

Nove japonske čete

SANGAJ, 2. novembra. Japonci so v Mandžuriji izkrcali zopet nove čete.

Stališča Amerike

WASHINGTON, 2. novembra. Državni podtajnik Castle je izjavil spričo kitajsko-japonskega spora, da Združene države ne bodo trpele trajno zasedbo Mandžurije po Japoncih, ker bi pomenilo to kršenje pogodb, ki zagotavljajo teritorialno nedotakljivost kitajske države. Združene države bi hile primorane pozvati Japonsko, da umakne svoje čete s kitajskega ozemlja.

Pred novimi pogajanji

PARIZ, 2. novembra. Laval je po svoji vrnitvi iz Amerike takoj pripravil vse za nova pogajanja z Nemčijo. Danes ali jutri se še sestane z nemškim pariškim poslanikom von Höschem, da se pogovorita o nadaljnjih korakih.

Borahova kandidatura

NEWYORK, 2. novembra. V političnih krogih vzbuja pozornost vest, da so prijatelji senatorja Boraha trdno odločeni postaviti ga za protikandidata Hooverju pri predsedniških volitvah v prihodnjem letu. Ti njegovi prijatelji, ki razpolagajo z močnimi finančnimi sredstvi, nameravajo takoj pričeti z volilno kampanjo.

narodna skupščina bo homogena. Imela bo vsa en sam enoten program, katerega bo lahko dosledno in do konca izvedla, ne da bi se njeni vladi bilo treba bati, da bo v najusodnejšem trenutku preglašovana in strmoglavljena. In že samo to dejstvo nam daje toliko lepših nad v lepše čase naše državne gospodarske, socialne in kulturne bodočnosti, da ne bi smelo biti nobenega, pravi nobenega državljan, ki ne bi hotel sodelovati in voliti. Kdor se bo kljub temu absentiral, bo s tem le pokazal, da je politično še nezrel in da pravica državljan ni vreden.

Pridi sem, pridi sem...

V spomin letalcu freg. poročniku Gvidu Vohu, mariborskemu rojaku, ki je pri avijonski nesreči dne 29. oktobra v Divuljah pri Splitu izgubil svoje mlado življenje.

V splitski okolici, nad divnim kaštelanskim zalivom, brne visoko v zraku dan na dan motorji — v največje veselje naših malčkov, ki uživajo mesec dni do brote dalmatinskega solnca. Na mah je vse na nogah! »Pridi sem, pridi sem«, vpikajo drobna grla. Kakor da je bil silšal pilot njih prošnje, se je spuščal avijon v lepih vijugah vedno nižje in nižje. Deca je radostno mahal v pozdrav. Trenutek še, in avijon je bil oblegan, drobni prstki so obtipavali velikega ptiča. Iz aparata je skočil mlad častnik — Mariborčan, fregatni poručnik Gvido Voh. Zvedavo ga je zrla deca in obsula s stotinami vprašanji.

Služba mu ni dopuščala ostati delj časa med nami. Z nepopisnim veseljem so pa dečki sprejeli njegovo obljubo, da hoče priti z remorkerjem kr. vojne mornarice in nas popeljati v Divulje, kjer so gnezda teh ptičev-velikanov. Ure so se izpremenile v dneve. Ob obali smo zrlili v daljavo in čakali... Že prihaja! glejte tam ono črno piko, je zaklical dečko bistrih oči. Ni se motil. Še nekaj minut in že smo poskakali na remorker in po krasni vožnji le prehitro dospeli na cilj. Gvido je bil naš mentor. Vsak aparat nam je razkazal do podrobnosti; in ni jih bilo malo. »Ali smem sesti na sedež za pilota?« je plašljivo prosil drugošolček. Komaj je bil izrekel besede, že so ga dvignile krepke roke našega ljubitelja mladine in posadile za volan. Da bi videli radostni obraz tega učenčka! Vsakdo je prišel na vrsto. Dobri Gvido nas je potem spremljal do naše luke. Sto hvaležnih oči je zrla za odhajajočim remorkerjem in sto drobnih ročic je mahal v pozdrav — bil je to zadnji pozdrav...

Ni Te več med nami, dragi Gvido. Postal si žrtev težke službe, moral si svoje mlado življenje položiti na oltar domovine. Slava Ti, dobri Gvido! V srcih mariborske dece in Tvojih prijateljev ostaneš v trajnem spominu. M. R.

Državni upokojenci!

Dne 8. novembra ste pozvani, da odločite, kdo in kako naj Vas zastopa v narodni skupščini. Vaša sveta dolžnost je, da pridete vsi do zadnjega na volišče, ker samo tisti, kdor bo volil, bo imel tudi pozne pravice zahtevati poboljšanja svojega in svoje družine gnetnega stanja! V to svrhu sklicujemo sestanek v torek, dne 3. novembra ob 15. (3. uri pop.) v Nabaviljalni zadrugi drž. nameščencev, Rotovski trg. Pridite vsi člani in nečlani. Na naše povabilo se udeležita shoda tudi kandidata v drž. skupščino gg. dr. Ljudevit Pivko in dr. Miloš Vauhnik. Društvo drž. upokojencev v Mariboru.

Levstikova proslava na srednjih šolah.

Spomin našega velikega književnika Frana Levstika je naša srednješolska mladina proslavila preteklo soboto. Dijaki so se s proforskimi zbori zbrali v slavnostnih dvorinah zavodov, kjer so izbranim nagovorom sledile deklamacije, recitacije in predavanja. Naša mladina hoče in naš narod mora spoznati Levstikova nesmrtna dela, zlasti pa je najprimernejši čas za to sedaj, ko praznujemo 100letnico njegovega rojstva.

Enotna narodna skupščina

Živimo v času, ko preživlja parlamentarizem po vsem svetu težko krizo, iz katere iščejo vsi narodi izhoda v nove, boljše in primernejše oblike vladavine. Če se pa ozremo po vzrokih, ki so parlamentarizem, ta produkt toliko opevane strankarske demokracije privedli v krizo, zapazimo že takoj najvidnejšega: cepljenje in drobljenje. Dokler so v posameznih državah obstojale še maloštevilne velike stranke, je bila pri vsakih volitvah podana možnost, da dobi ena ali druga sama tako večino, da bo lahko nemo-teno sestavila vlado in izvedla svoj program. Tudi dokler je bilo treba za dosego večine v parlamentu le dveh strank, je še nekako šlo. Obe večinski stranki sta se sporazumeli na bazi skupnega reformiranega kompromisnega programa, ki je potem služil koalicijski vladi kot kačipot in osnovna smernica. Čim pa je bilo treba sestavljati delovno parlamentarno večino iz večjega števila heterogenih grup, je bila parlamentarizmu zadana rana, na kateri je stalno bolehal.

Vsi, ki so kdaj sami bili poslanci, pa tudi oni, ki so le alo pazljivo zasledovali notranjo politiko morajo odkritosrčno priznati, da je vlada, ki je sestavljena iz treh, štirih, petih ali celo še več strankarskih skupin, nesposobna za vsako naglo in zares programatično delo. Že pri sestavljanju take parlamentarne večine in njene vlade, skuša vsaka skupina čim dražje prodati svojo pomoč. Prvo za kar se baranta, je število portfeljev. Vsaka stranka hoče dobiti zase čim več ministrstev, in sicer če le mogoče tista, ki so najpomembnejša in za bodoči razvoj stranke najkoristnejša, pa če tudi nima dovolj primernih in sposobnih ljudi, ki bi ta ministrstva lahko uspešno vodili. Tako se potem zgodi, da prevzamejo posamezne resore ljudje, ki imajo le eno samo edino kvalifikacijo, da so pristaši odnosno poslanci te in te stranke.

Program, ki se iz teh pogajanj sestavi, je navadno brezprogramno skrupulo, ki se navadno še v tej klavni obliki ne da izvesti, ker se morajo tudi še potem pri reševanju vsakega posameznega vprašanja deliti koaliranim strankam nove strankarske koncesije, bonitete in nagrade. Vlada, ki je odvisna od take parlamentarne večine, je ponižana do vloge navadne dekle koaliranih skupin in bati se mora pred vsakim novim glasovanjem, da jo bo zapustil ta ali oni poslanski klub, da bo tedaj v parlamentu ostala v manjšini in bo po parlamentarnih načelih morala podati ostavko. To se tudi čisto dogodi in prav mi Jugoslavo- mi smo to bridko izkusili na svoj lastni koži, saj smo v prejšnjem parlamentarnem življenju imeli toliko vladnih kriz, da jih niti ne šteti več ne vemo. Posledica je bila, da so ostala nerešena vsa tista vprašanja, zaradi katerih smo svoje poslance v in pošiljali v Beog.

Mariborski in dnevni drobiž

Hišni posestniki in stanovanjska draginja

Hišni lastnik nam piše: Poziv zveze hišnih lastnikov za Slovenijo je pred tedni izdal apel za znižanje najemnin, narkar je tudi oblast uvedla uradno akcijo.

Dobro mišljeni ukrep je bil najbrž naperjen proti onim gospodarjem, ki so že več let stiskali svoje najemnike, ne da bi popustili niti najmanj pri svojih pretiranih zahtevah. Ni pa vpošteval zvezin poziv vseh onih lastnikov hiš, ki so popuščali iz lastne inicijative že več let in so najemnine že prej znižali na minimum. Najemniki sami vedo za take ne ravno redke slučaje, kjer ima lastnik srce na pravem mestu in je težaven gmotni položaj uvidel že davno pred raznimi pozivi. Najemniki in oblasti sedaj tudi na te lastnike pritiskajo z zahtevo po zopetnem znižanju v smislu poziva in odredbe oblasti!

Zgodili so se celo že obžalovanja vredni slučaji, da si najemniki na podlagi neklih časopisnih objav sami določujejo novo najemnino s 30% odbitkom. Ko hišni lastnik s tem ni bil zadovoljen, pa so predlagali — sodnijsko pot in zaenkrat ne plačajo — ničesar!

Najemniških zaostankov po javnem pozivu ni mogoče več mirnim potom izterjati. Stranke zahtevajo odpis v smislu oblastnih odredb. Tako prihaja zadnje tedne do nesoglasij celo v hišah, kjer je bilo med lastnikom in najemnikom dobro razmerje! Gospodarijo so sedaj prisiljeni ubrati sodnijska pota, česar pred pozivom organizacije hišnih posestnikov ni bilo treba. In vendar imajo naemniki poleg svojih pravic tudi — dolžnosti, in to kljub popuščanju lastnikov. Zdi se, da nekateri pričakujejo sploh — prosta stanovanja...

Mislim, da je pritisk na one lastnike, ki pretiravajo, potreben, prav tako je pa potreben tudi apel na naemnike, ki prav tako ne smejo uprizarjati uporov in tirati stvari do absurda.

Pravična ureditev najemnin je življenjskega pomena ne samo za najemnika, ampak tudi za lastnika. K temu pa ne pripomore splošni poziv, marveč uvidenost in razsodnost lastnika in — najemnika!

Toliko v premislek ob regulaciji najemnin!

Iz seje mestnega občinskega sveta.

Na včerajšnji seji mestnega občinskega sveta so bila dodeljena naslednja gradbena dovoljenja: Dr. Jankoviču Francu in Berti za gradbo enonadstropne stanove, hiše v Gregorčičevi ulici 51; Hasenöhrl-Havlu za gradbo enonadstropne stanovanjske hiše v dr. Medvedovi 18; Janezu Vogrinu za gradbo enonadstropne stanove hiše ob Radvanjski cesti; Bernetiču Mihaelu in Karolini za gradbo enonadstropne stanove, hiše v Koseskega ulici 22; Mariji Žnidaričevi za gradbo enonadstr. stanov. hiše v Dr. Rosinovi ul. 26. — Uporabna dovoljenja: Dr. Otu Badlu za preureditev dela dvorišnega poslopja Glavni trg 11; Pihlarju Srečku za adaptacijo pri hiši Rotovski trg 8; Plemelju Josipu za prizidavo pralnice pri hiši Maistrova 23; Macunu Antonu in Justinu za zgradbo dvonadstr. stanov. in trgov. hiše v Gosposki 10; Valjaku Gjurju za adaptacijo pri hiši Cafova 7; Scheidbach-Gmelner Lavri za preureditev dela drvarnice v garaži v Gregorčičevi ulici 8; Josipu Schwabu za adaptacijo pri hiši Gregorčičeva 14; Ervinu Zelenki za preureditev pri hiši Ulica 10, oktobra 5; Albinu Novaku za adaptacijo pri hiši Gregorčičeva 20; dr. Ivanu Matku za adaptacijo pri hiši Trubarjeva 5 in Novaku Feliksju za preureditev prodajalne in dvor. trakta hiše Gosposka 10.

Leon Rey na ljudski univerzi.

Minuli četrtek je predaval v prostorih naše ljudske univerze ravnatelj francoske arheološke misije v Albaniji prof. Leon Rey o pariški kolonijalni razstavi. Kako veliko zanimanje vlada pri nas za to ogromno mednarodno prireditel pa tudi francoski jezik in kultura, je dokazala nabitost polne dvorane. Ker se je udeležilo predavanja mnogo oseb, ki niso zmožni francoskega jezika, je očrtal g. prof. dr. J. Kotnik uvodoma v sloven-

skem jeziku veliki kulturni, gospodarski in mednarodni pomen razstave. Predavanje prof. Reya je spremljalo okoli 80 krasnih skioptičnih posnetkov. Predavatelj je govoril izredno markantno, točno in razločno, tako da so ga lahko razumeli tudi tisti, ki francoskega jezika ne obvladajo dobro. Po tej sijajno uspehi prireditvi so se zbrali g. prof. Rey, g. francoski konzul H. Furrer, s soprogo in hčerko in nekateri odborniki francoskega krožka in ljudske univerze na prijateljski sestanek v hotelu Orel. Naslednjega dne si je ogledal odlični gost v spremstvu prof. Kotnika in dr. Travnerja nekatere znamenitosti našega mesta. — Profesor Rey ni mogel dovolj prehlitati lepote naše zemlje in je vedno zopet povdarjal iskrene simpatije francoskega naroda za Jugoslovane, posebno pa za nas Slovence. V času svojega bivanja med nami je prof. Rey obiskal tudi več odličnih prijateljev Francije, pred vsem rodbino generala Maistra.

Našim naročnikom!

Opozarjamo vse naše naročnike, da smo priložili današnji številki »Večernika« položnice ter prosimo vse one naročnike, ki jim je potekla naročnina koncem oktobra, da se blagovolijo položnic takoj poslužiti, kajti le s točnim plačevanjem naročnine si zagotovijo redno prejetje lista. One naročnike, ki so dobili opomine, vlučimo prosimo, da svoj dolg poravnajo, ker bomo drugače prisiljeni list ustaviti in dolg izterjati. — Uprava »Večernika«.

Veljavnost starih poštinskih znamk.

Direkcija pošte in brzojava objavlja, da ostanejo stare znamke v veljavi do 30. novembra t. l. Dopisnice za inozemstvo pa so s 1. novembrom izgubile vrednost, dočim so dopisnice za notranji državni promet bile že prej zamenjane z novimi.

Razpisana zdravniška služba.

Banska uprava v Ljubljani je razpisala na osnovi zakona o zdravniških pri tujkah splošni bolnišnični službo šefa na ginekološko-porodniškem oddelku. Lastnoročno pisane in s Din 5 kolkovane prošnje, opremljene s pravičnimi in zadostno kolkovanimi prilogi, morajo priložiti vložiti najkasneje do 25. t. m. pri kraljevi banski upravi v Ljubljani.

Razpisano zdravniško mesto.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani razpisuje pri ekspozituri v Mariboru mesto pogodbenega zdravnika specialista za zobne in ustne bolezni, z mesečnimi prejemki Din 2000.—. Prošnje naj se vložijo do 15. novembra pri okrožnem uradu v Ljubljani.

Davčne eksekucije.

Kmet iz bližnje okolice nam piše: Preteklo nedeljo je delil pri nas po rani maši naš župan poštne položnice in svrhu poravnave tekočih davkov. Dobil sem tudi jaz svoj ček, pa mi je davčna oblast priručnala poleg davka še eksekucijske stroške 35 Din. Z začudenjem sprašujem, zakaj to? Saj nisem imel nobene eksekucije. Stari davek sem tudi plačal. Ali bi ne bilo dobro, če bi davčna oblast od časa do časa potom županstev ali časopisja pojasnila, kako je s temi eksekucijami, skimi stroški. Pričakujem, da bo moja prošnja našla odziv pri naši davčni oblasti.

Fakturiranje blaga v tuzemstvu.

Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani opozarja vse interese, da je minister za finance dne 23. oktobra t. l. pod št. II 115.682 odredil, da se fakturiranje blaga v tuzemstvu ne sme vršiti v smislu veljavnih zakonov v tuji valuti niti vezati na tujo valuto, temveč se mora fakturirati samo v dinarjih brez kake klavzule. Prestopki te odredbe se kaznujejo po zakonu o kazenskih odredbah z dne 8. oktobra 1931.

Ljubljanska kolodvorska restavracija.

Dražba za oddajo v zakup kolodvorske restavracije na glavnem kolodvoru v Ljubljani bo dne 14. novembra t. l. pri Direkciji državnih železnic v Ljubljani. (Oglas je na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani).

Maša zadušnica.

V četrtek 5. t. m. ob 9. uri bo v stolnici maša zadušnica v spomin in počaščenje v svetovni vojni padlim in umrlim žrtvam. Združenje vojnih invalidov prosi člane, da se maše zadušnice udeležijo v čim večjem številu.

Objava dobav zbornice za TOI.

Direkcija državnega rudnika Velenje sprejema do 2. novembra t. l. ponudbe glede dobave 100 m² plohov; do 9. novembra t. l. pa glede dobave 1500 kg tračnikov. Direkcija državnega rudnika Senjski rudnik sprejema do 3. novembra t. l. ponudbe glede dobave 3000 kg olja za vagonete. — Vršile pa se bodo še naslednje ofertalne licitacije: Dne 10. novembra t. l. pri direkciji državnih železnic v Sarajevu glede dobave silicijum-žice; dne 13. novembra t. l. pa pri upravi državnih monopolov, ekonomski oddelek v Beogradu glede dobave papirja; dne 14. novembra pri intendanturi komande dravske divizijske oblasti v Ljubljani glede dobave 21.350 kg svinjske masti. (Oglas je na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani, pogoji pa pri komandi.)

Izprememba rodbinskega imena.

Banska uprava je dovolila Dragotinu in Antonu Požarju, pristojnima v Košaki pri Mariboru, izpremembo rodbinskega imena Požar v Žmavc.

Ponedeljek Torek Kabaret - Atraksije Velika kavarna

Ljudska univerza v Mariboru.

Danes, v ponedeljek, dne 2. novembra 1931 ob 8.15 predava g. univerz. profesor dr. Dvornikovič iz Zagreba »O plemenski psihi Jugoslovanov in drugih evropskih narodov«.

Ceneno meso.

V torek, dne 3. t. m. se bo od 7. ure naprej prodalo na stojnici za oporečeno meso pri mestni klavnici 300 kg govedine po 6 Din za kilogram.

Sprememba voznega reda na progi Maribor—Selnica.

Z današnjim dnem se spremeni vozni red proge Maribor—Selnica v toliko, da odhaja avtobus jutraj ob 6.15 z Glavnega kolodvora in ob 6.30 z Glavnega trga. Odhod iz Selnice ob 7.20. Opoldne odhod ob 12. z Glavnega kolodvora in ob 12.15 z Glavnega trga. Odhod iz Selnice ob 13. uri. Popoldne odhaja avtobus ob 17.45 z Glavnega kolodvora in ob 18. uri z Glavnega trga. Odhod iz Selnice ob 18.45. Navedeni vozni čas je veljaven za delavnike, nedelje in praznike.

Novi grobovi.

V Zg. Radvanju je preminul v starosti 75 let posestnik Ivan Pahler. Pogreb bo jutri, v torek ob 14. uri iz hiše žalosti na radvanjsko pokopališče. V splošni bolnišnici je preminul 26letni Ivan Sörgo. Pokopljejo ga v torek ob 16. uri na magdalenskem pokopališču. Blag jima spomin!

Sam si je izposodil.

Ivana K. je pred dnevi poprosil njegov znanec, da mu posodi ležaj cirkularne žage. Ker pa mu je ta prošnja odbila, mu je kratkoma ležaj ukradel. K. ima 600 dinarjev škode.

Tat v kleti.

Z jajci se je hotel preskrbeti neki možki in vdrl v klet lekarnarja Savosta. Nabasal si je v nahrbtnik nad 200 jajc in ko je bil že na pobegu s svojim plenom, ga je opazil sluga. V strahu je pozabil nahrbtnik in še pravočasno odnesel pete.

Tatvina kolesa.

Tesarski pomočnik Alojzij Erper vzbuja spomine na svoje skoraj novo kolo, vredno 1800 dinarjev, ki mu ga je nekdo odpeljal izpred Ortnerjeve trafike na Vodnikovem trgu.

Vsega je sam kriv.

Po Koroški cesti je pridrvel tovorni avto in naglo zavil v Gajevo ulico. Na ostrem ovinku je zaradi sunka padel iz avtomobila trgovski pomočnik Ivan Flisar iz Bistrice in obležal z razbito glavo nezavesten. Ko so prišli rešilci, se je zavedel. Odločno je odklonil vsako pomoč. Prosil jih je, naj ga pustijo pri miru, ker je vsega sam kriv in da se bo že sam zdravil.

Obdelali so ga.

Delavec Josip Snoj je prišel na policijo in žalostno izpovedal, da so ga ponoči, ko se je vračal iz Križničeve gostilne v Danjkovi ulici domov, pošteno premikastili njegovi znanci Adolf K., delavca Anton P. in Franc P. ter čevljar Josip T. Ker so podplutbe le prevelike, bo šel k zdravniku in tožil.

Aretacije.

V pretekli noči je policija aretirala Franca K. radi tatvine in Alojzija V. zaradi goljufije.

(Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Ponedeljek, 2. novembra: Zaprtó.
Torek, 3. novembra ob 20. uri »Mayerling« ab. C.
Sreda, 4. novembra ob 20. uri »Konec poti« ab. A.
Četrtek, 5. novembra ob 20. uri »Volpone« ab. B.

Mariborsko gledališče. V torek, 3. t. m. se bo ponovila zanimiva zgodovinska zalogra »Mayerling« za ab. C. — »Konec poti«, pretresljiva angleška vojna drama, se bo prvič ponovila v sredo, 4. novembra za ab. A. — V četrtek, 5. t. m. se bo uprizorila klasična komedija »Volpone« za ab. B. — Pripravlja se v drami Cankarjeva znamenita drama »Kralj na Betajnovi« v režiji J. Koviča, v opereti pa Zellerjeva divna melodiozna in zabavna opereta »Ptičar« v režiji P. Rasbergerja.

Novo kolo — nova sreča!

Srečke državne razredne loterije za I. razred 23. kola so ravnokar prispele. Bogata izbira celih, polovičk in četrtink. Noben denaj ne zamudi si zasigurati srečo! Dobite jih v upravi »JUTRA« in »VEČERNIKA« v Mariboru, Aleksandr. c. 13

Kolesarjeva nezgoda.

Inkasant »Ilirica«, Ivan Šovinc, je imel nesrečo, ko se je vozil po Koroški cesti. Nasproti je pripodil Klančnik Josip s konem, ga podrl na tla in mu močno poškodoval kolo. Sam pa je odnesel zdravo kožo.

Ob čevlje sta prišla.

Dolgoprstež se je splazil v nezaklenjen hlev pri Robiču na Frankopanovi cesti in pobral obema hlapcema dva para novih čevljev. Hlapca sumita nekega znanca.

Akumulator so ukradli.

Ko je pustil čez noč tovarnar Franc Š. iz Krčevine svoj avto pred hišo, je opazil drugi dan, da so mu ukradli 1500 Din vreden akumulatore in drugo orodje.

Nobenega usmiljenja.

»Nobenega usmiljenja nimajo ti ljudje«, je tarnal stari Alojzij Pleš, ki ni porajal za to, da je beračenje prepovedano in je moral na policijo. Povedali so mu, da mora v svojo občino, kar mu nikakor ni šlo v glavo in je vzel ukaz žalostno na znanje.

Posledice vinskega mošta.

S pokopališča so zavili fantje sinoči v gostilno Antona Šterna v Framu. Kot že po navadi, je prišlo med njimi do prerekanja. Kakor pa pravi Friderik Velec, 25letni delavec iz Rač, sam, se niti ne zaveda, kako je prišlo do tega, da mu je obličala revolverska krogla v trebuh. Rana je zelo nevarna, vendar pa je Večec, ki se zdravi v bolnišnici, že izven nevarnosti. Zagoneten strel bodo poasnili še le orožniki.

Na sledu so mu.

Vlomilcu, ki je poskušal v noči na soboto vlomiti v blagajno špedicijske tvrdke »Merkur« v Melju, je policija na sledu. Po prstnih odtisih je daktiloskop ugotovil storilca, ki ga že dalj časa zasleduje policija.

Zopet nož.

K. Janoševim v Košakih je prišel sinoči v vas Alojzij Bračko. Domača hčerka mu je prirastla k srcu in je že dalj časa zahajal k njim. Sinoči pa sta se nekaj z bodočim svakom Jakobom prepirala. V jezi je Bračko pograbil za nož in ga Jakobu zasadil v desno stran prsi. Kri se je vlija iz močno zevačče rane. Poklicali so rešilni avto, s katerim so ga prepeljali v bolnišnico. Alojzij pa se kesal in premišljuje danes svoje dejanje.

Morski volk v Boki Kotorski.

Iz Kumbora poročajo: Loveč ribe na trnek iz čolna, je finančnik Josip Honovič naenkrat zagledal velikega morskega volka, ki se je naglo bližal in šinil mimo tik čolna, tako da bi ga bil kmalu prevrnil. Honovič je bil na srečo blizu obale, tako da je mogel brž zaveslati tja in skočiti na kopno. Hotel je priklicati ljudi, med tem pa je volk že odplaval proti izhodu iz Bokeljskega zaliva. Po pripovedovanju Honoviča je bila pošast dolga kakih osem metrov. Vsekakor je redkost, da se v tej letni dobi poavi v ladjanu morski pes in celo tako blizu kopnega.

Uspeli volilni shodi in sestanki

NAŠI KANDIDATI MED SVOJIMI VOLILCI.

Soboto in včerajšnje nedeljo so izražali vsi kandidati v našem mariborskem okrožju za izredno živahno agitacijo med volilci. Posebno številni so bili volilni shodi v okraju Maribor levi breg in v okraju Maribor desni breg. Samo dr. Ludevit Pivko in njegov namestnik Ivan Janžekovič sta s svojimi prijatelji priredila 13 zelo lepo uspešnih volilnih zborovanj v Selnici ob Muri, na Ceršaku, v Svehlini, Šmarjeti ob Pesnici, pri Sv. Duhu na Ostrcem vrhu, Sv. Juriju ob Pesnici, Sv. Jakobu, Sv. Martinu pri Vurberku, Sv. Ani, v Novi cerkvi, Selnici ob Dravi, Kamnici in Jarenini. Razen njih so govorili še gg. dr. Lipold, dr. Strmšek, Rudolf Tumpej, Ivan Tomažič, Ivan Robnik, nadučitelj Hren, dr. Milan Gorišek itd.

Na desnem bregu so imeli shode in sestanke kandidati Anton Krečič, dr. Miloš Vauhnik in Ivan Kirbiš ter njihovi namestniki Vinko Gornjak, Matija Volk in Josip Rajšp. Zborovali so pri Sv. Lovrencu na Pohorju, v Bistrici pri Limbušu, na Lenu, v Makolah, Studenicah, Poljčanah, Peklu, Slovenski Bistrici itd. Razen kandidatov in namestnikov so govorili tudi dr. Šnuderl, dr. Irgolič, Jože Malenšek in drugi. Številna zborovanja so pa imeli tudi kandidati Lovro Petrovar, Vuk in Petek po občinah ptujskega okraja, Gajšek in Goričar v konjiškem, inž. Pahernik in dr. Rapotec v prevalljskem, Spindler, Drogenik in Zdolšek v šmarnskem itd.

Shodi so pokazali, da se volilci čedalje bolj zanimajo za volitve in da bodo bridko razočarani tisti hujšaki, ki bi ljudje radi zadržali doma in jih odvrnili od izpolnitve državljske dolžnosti. Po nekoč so se agitacije oprijeli tudi ljudje, od katerih bi bili to najmanj pričakovali. Treznost in uvidevnost zmaguje tudi v našem obmejnem ozemlju.

Lepo uspeli shodi v konjiškem okraju

V soboto in nedeljo predpoldan so se vršili v Pobrežu, Oplotnici, Konjicah in Zrečah zelo dobro obiskani shodi kandidatov duhovnika g. Maksa Goričarja. Oba govornika gg. Maks Goričar in Lojze Dolžal sta zborovalcem pojasnila potrebo udeležbe pri volitvah z ozi-

rom na svetovno gospodarsko krizo in dejstvu, da bo mogel privedi le gospodarski parlament brez strankarskih uplivov naš narod v boljše čase. Naša država bo z ozirom na naravno bogatstvo lažje prebolela današnje težkoče kot sosedne države, ako se bo ves narod v polni meri zavedal svojih državljskih dolžnosti ter prožet domovinske ljubezni znal ceniti neumorno delo prijateljev naroda za procvit države. Zborovalci so povsod z velikim zanimanjem sledili izvajanjem obeh govornikov, ki sta žela splošno odobravanje. Ljudstvu na deželi se odpirajo oči ter povsod obsojajo prejšnje strankarske borbe, iz katerih se je rodilo narodno zlo ter bodo šli kot angleški narod v strnjene vrste na volišča, da omogočijo s tem zdravo gospodarsko parlamentarno delo v prid narodu in državi. Konjiški okraj bo pokazal, da ljubi njega prebivalstvo nad vse svojo težko priporočeno domovino Jugoslavijo. Proč tedaj s strankarskimi osebnimi intrigami in vsi na delo za našo državo. Tajni agitaciji in demagoškemu geslom mora biti enkrat za vselej konec. Želeti je le, da se še v tem tednu priredi čim več shodov, da bo narod doznal za čisto resnico, ki jo hočejo ljudstvu prikriti radi strankarskih koristi nekateri krogi.

Kandidata dr. Vauhnik in ravnatelj Krejčič za močno ujedinjeno Jugoslavijo.

Poljčane, 1. nov.

Včeraj sta bila v Poljčanah kar dva volilna shoda. V samih Poljčanah je govoril kandidat g. ravnatelj iz Ruš Krejčič, v Peklu pa za kandidata dr. Vauhnik advokat dr. Makso Šnuderl. Dober utis je napravila na navzoče složnost kandidatov. Spoznali so res, da tu ne gre za posamezne osebe, kot je to bilo v prejšnjih strankarskih časih, marveč gre tu le za dobrobit naroda.

Oba kandidata sta povdarjala, da prej nista nikdar soglašala s politiko bivših strank. Tudi danes se ne bi podala v to, da ju ne sili k temu resnost dobe, v kateri se nahajamo. Zdaj, dokler je še čas, naj vsak stori kar je v njegovi moči, da doprinese čimveč za našo lepo domovino Jugoslavijo in za našo boljšo bodočnost.

dežni luksuzni taksi, ki bo na razpolago Rušanom za vožnje v Maribor in izlete.

Iz Slov. goric

Jesenski čar Slovenskih goric je zastrla gosta megla in obšla grič in dol. Zidance se zaprejo. Črček je utihnil. Dež in mraz sta ga pregnala in se je molče skril v zatišje. Mrzli vetrovi preganjajo oblake sem in tja in iz njih rosijo ledene solze na mične gorice, kjer je še pred dnevi zadostno odmevalo petje in vridnevi radostno odmevalo petje in vrigleda sneg in bližajoče se zima nam kaže svoje zobe. Poznojesenski mir objema našo zemljo. Blizu se 8. novembra, dan volitev. Vsek, kdor ljubi mir, poštenje in pravičnost ter mu je mar gospodarski napredek, ne pa strankarska zagrozenost in egoizem, hujkanje in sovražstvo, bo zavestno stopil na dan 8. novembra na volišče in oddal svoj glas za izbranega poslanskega kandidata. V našem mariborskem levem srezu kandidira doktor Pivko. Dr. Pivko je bil že poslanec v prejšnji skupščini. Bil je eden izmed naših ljudskih zastopnikov, ki je že vnaprej videl in slutil propast strankarskih razprtij, mož, ki ni nikdar hujskal. In takih zastopnikov mi potrebujemo. Zato se ne dajo begati in plašiti naši razsodni možje, ki pojdejo vsi brezizjemno na volišče, da tam povečajo s svojim glasom: Mi nočemo več strankarskih razprtij in sovražstva, mi hočemo močno in gospodarsko dobro urejeno državo.

Iz Ptuja

Trio Brandl odigra 4. novembra v dvorani Glasbene Maticе v Ptujju sleden zanimivi spored: Schubertov trio v Es-duru op. 100, nato Kolleritschevo sonato za gosli in klavir v G-molu ter trio Rusa Tanejeva v D-duru op. 22. Krasni spored izvajajo odlične umetnice, kar jamči za uspeh tega koncerta.

Levi v zvočnem filmu

Filmski režiser Van Dyke, znan po svojem filmu »Bele sence«, vodi zdaj filmsko ekspedicijo po afriških džunglah in poroča zanimive stvari o svojih doživljajih z divjimi zvermi:

Ko smo ondan zasledovali nekega nosoroga, seveda čisto tiho in z največjo previdnostjo, kakor smo tega že vajeni z naših filmskih lovov, smo naenkrat zagledali cebro. Ne da bi si kaj posebnega pri tem mislil, sem ukazal operaterjem pripraviti aparate za filmanje. Komaj so bili aparati postavljeni, se je zgodil čudež.

Cebri se je približal lev in jo naskočil. Cebra pa se je spretno branila in je leva s svojimi zadnjimi tako strašno brcnila, da se je parkrat prekopicnil in obležal bolešno rjoveč. Vedno vnovič je lev poizkušal svojo srečo, slednjič pa je moral poražen zapustiti bojišče.

Ta samotni boj v afriški divjini, piše Van Dyke, je bil tako razburljiv, da smo bili vsi smrtnobledi. Prizor pa bo dika našega zvočnega filma.

Nekoč smo na svojem potovanju zagledali leva, ki je leno ležal na tleh. Pripravili smo vse za filmanje, nakar sem velel igralcem, naj se približajo levu. Kar se je zdaj zgodilo, se je odigralo v sekundah. Levi so pri dnevnih svetlobi kakor vse mačke precej leni in jih je treba naravnost izzvati, da napadejo. Ta lev pa je takoj prešel v napad. Z ogromnimi skoki se je zagnal proti igralcem in sicer naravnost na Mis Edvino Booth, našo filmsko junakinjo. Tedaj je atletski zamorec Muttu-Renchero dvignil svojo sulico in jo z vso močjo vrgel v besno zver. Ali je bila spretnost zamorčeva ali sreča — sulica se je zasadila levu v oko. Grozotno je zarjovel, napravil silen skok v zrak, nato pa se zvalil in rjoveč in otepoč občuti sebe s strašnimi šapami poginil.

Vse se je izvršilo tako bliskovito, naglo in bili smo od strahu vsi tako ohromeli, da nihče naših lovecev ni mogel streljati. Sicer bi pa bilo streljanje nevarno tudi za naše igralce, ker so begali semtertja.

Ne pozabim tega filmanja vse življenja. Divjemu vpitju ljudi, rjoenju leva je sledila globoka tišina. Še smo stali vsi kakor ukopani in trajalo je nekaj minut, da sem se spet zavedel in pohitel k Edvini, ki je napol nezavestna ležala na tleh.

Anglija — dežela hitrostnih rekordov.

Angleži drže trenutno vse hitrostne rekorde. Ponašajo se s prvenstvom brzine v letalstvu, na avtomobilih, v motornih čolnih in na vlakih. V letalstvu je rekorder poročnik Stainforth, ki je dosegel brzino 657,8 km, v avtomobilistiki sir Malcolm Campbell, ki je dosegel brzino 425,8 km, v motociklistiki I. S. Wright, ki je dosegel naglico 242,5 km, v motornem čolnarstvu Kaye Don, ki je dosegel 177 km. Tudi angleški vlaki so prvi in najhitrejši na svetu. Great Western Railway napravi 127,5 km. Angleži s ponosom povdarjajo, da nimajo samo vseh brzinskih rekordov na svetu, ampak tudi postavljajo, da so vsi aparati, s katerimi so posekali rekorde ostalih narodov, angleškega izvora.

Umorjen na romanju v Meko.

Iz Amona v Transjordaniji je dospela vest, da je bil 30letni danski pisatelj Knut Holmbö na romarski poti v Meko umorjen od Vahabitov. Holmbö je živel že več let v Arabiji. Prestopil je bil k islamski veri in je živel v prijateljstvu z raznimi arabskimi rodovi. Postavil si je za življensko nalogo podpirati stvar zatiranih narodov. Letošnje poletje je bival nekaj časa doma na Danskem, kjer je tudi izdal svojo zadnjo, mnogo čitano knjigo »Puščava gori«. Najbrže so ga Vahabiti smatrali za vohuna in ga usmrtili. Holmbö zapušča v svoji domovini ženo in otroka.

Rada bi bila krvnik.

Češkoslovaško justično ministrstvo je nedavno razpisalo službo krvnika. Oglašilo se je veliko število prosilcev, tudi iz inozemstva. Najzanimivejše pa je, da se je potegovala za službo krvnika tudi neka ženska iz Nemčije, ki je utemeljevala svojo prošnjo s tem, »da je imela z moškimi veliko slabih izkušenj, pa bi zato članom te sodrge rada sokala glave...«

Grozen samomor

V Köflachu (Avstrija) si je na strašen način končal življenje rudar Leopold Strommer. V gozdu je izgrebel jamico, položil vanjo dinamitno patrono, se vlekel gor in zažgal patrono. Tako je dobesedno samega sebe pogнал v zrak. Eksplozija ga je popolnoma raztrgala: glava je visela samo še na tenki kožici na vratu, prsi so bile razmesariene, roke odtrgane, drobovje pa je zletelo v zrak in obviselo na drevju. Nesrečni Strommer, ki je bil šele 40 let star in zapuščal ženo in otroka, je pred poldrugim letom pri neki rudniški nesreči dobil težko poškodbo na glavi in je bil od takrat vedno potr in včasih ves zmešan. To in pa da je pred kratkim bil reducirán, ga je poglalo v smrt.

Pozdrav z onega brega.

Pred trintridesetimi leti je v viharu jesenski noči odplul ameriški parnik »Portland« iz bostonske luke. Od tedaj ni bilo o njem ne duha ne sluha več. Izginil je in ni bilo dvoma, da se je parnik v viharju potopil z vsem moštvom. Nedavno pa je pri Princetownu morje vrglo na obal rešilni pas. Bil je še dobro ohranjen in dobro so se dale razločiti rdeče črke »S. S. Portland«. Tako je torej pojasnjena usoda izginelega parnika, da se je potopil pred Princetownom, in leži tam nekje na dnu morja. Po bogve kakšnem naključju se je zdaj odpel rešilni pas, ki je bil gotovo pritrjen na palubi, in je priplaval na obrežje kakor pozdrav iz onega sveta. Ta rešilni pas je edini predmet, ki spominja na tragično smrt 157 mornarjev in pasažirjev parnika »Portland«.

Kenec ruskega emigrantskega lista.

V Berlinu je nedavno prenehal izhajati ruski protiboljševiški list »Rulj«, ki je izhajal polnih 11 let. V poslovitvi pravi uredništvo, da preneha list radi materialnih težkoč, ki so v zvezi s sedanjo svetovno gospodarsko krizo. Drugi vzrok pa bo tudi ta, da je Berlin, ki je bil dolga leta center ruske emigracije, postal s tega vidika brezpomemben, ker se je celo rusko-emigrantsko politično življenje preselilo v Pariz, kjer izhajata dva velika ruska organa: Miľukova »Poslednije Novosti« in organ konzervativnega desnčarskega lista ruske emigracije »Vogroždenije«. »Rulj« so ustanovili pred 11 leti trije znani člani ruske konstitucionalno-demokratske stranke (kadeti), Nabokov, Gessen in Kaminka. Berlinski komunisti so uredništvo »Rulja« dvakrat napadli in ga pri zadnjem napadu pred dvema tednoma tudi demolirali.

Kulturne vesti

Nove razglednice.

Za Božič in Novo leto je izdala Jugoslovenska Matica deset novih razglednic, od teh osem po osnutkih gđc. Ksenije Prunkove, kjer je naša mlada umetnica zelo posrečeno pričarala razne ljubke motive iz našega narodnega življenja in naših domačih običajev. Razglednice so tro-, odnosno četverobarvne in tehnično dovršeno izdelane v naši domači ljubljanski Delniški tiskarni. Po umetniški kvaliteti in tehnični dovršenosti jim moramo dati prednost pred raznimi inozemskimi razglednicami, ki so po večini židovskega izvora in po katerih Slovenci, na žalost, tako radi posegajo. Dobiček teh naših razglednic je namenjen kulturnim, humanim in narodno-obrambnim svrham Jugoslovenske Maticе. Zato apeliramo na naše trgovce, da prodajajo, na našo javnost, zlasti na inteligenco pa, da kupuje in uporablja za voščila le te razglednice, kojih prodajna cena znaša 1 Din. Razglednice bodo že v prihodnjih dneh na prodaj po vseh podružnicah Jugoslovenske Maticе, po vseh trafikah in knjigarnah, odnosno trgovinah s papirjem. Trgovci, ki dobijo provizijo, jih naročajo pri Jugoslovenski Matici v Ljubljani, Šelenburgova ul. 7/II.

Cankarjev »Hlapec Jernej« v lužiški srbsčini. Kakor poročajo češki listi, se prevaja našega Ivana Cankarja povest »Hlapec Jernej«, ki je bila doslej izdana že v vseh važnejših evropskih jezikih, sedaj tudi na jezik najmanjšega slovenskega naroda, lužiško srbsčino, in bo v kratkem izšla v neki založbi v Budyšinu.

Sport

Službene objave sodniškega zbora Jugoslovanskega lahko-atletičkega saveza za Dravsko banovino.

Na ustanovni glavni skupščini zbora sodnikov JLASa za Dravsko banovino, dne 16. oktobra 1931., ki se je vršil z odobrenjem JLASa, je bil za prvo poslovno dobo izvoljen sledeči upravni odbor: predsednik: g. Slamič Lavoslav, tajnik g. Sancin Savo, blagajnik g. Luin Mirko, odbornika gg. Vidic Ciril in Stepišnik Mirko, revizor g. Keber Herman. Službeni naslov zbora je: Sodniški zbor JLASa za Dravsko banovino, tajnik Sancin Savo, Ljubljana, Tavčarjeva ulica 1. Člani zbora so savezni sodniki: gg. Slamič Lavoslav, Dvorni trg 3/II, Sancin Danilo, Dunajska c. 82, Luin Mirko, strojne tovarne in livarne, Dunajska cesta, Stepišnik Mirko, poštna hranilnica, Aleksandrova cesta, Windisch Josip, Dunajska cesta 39, Vidic Ciril, Dunajska cesta 53, Keber Herman, kr. banska uprava, tehn. oddelek, Novi trg, Kermav-

ner Ivo, kr. banska uprava, tehn. oddelek, Novi trg, Gregorič Rudi, kurilnica, glavni kolodvor, Tratar Vlada, Škofja ulica 12 in Sancin Savo, Tavčarjeva ulica 1, vsi v Ljubljani. V Celju: Križmanič Marjuč, okrožno sodišče, Poljšak Rudolf, zvezna tiskarna; v Mariboru: Rudolf, Zvezna tiskarna; v Mariboru: svoje poverjenike imenuje zbor: v Celju g. Poljšak Rudolf, v Mariboru g. Venutija Vladimirja. V opozorilo vsem klubom, članom JLASa na področju Dravske banovine, zlasti onim, iz Celja, Ptujja in Maribora: zbor je konstituiran z odobrenjem JLASa in na temelju pravil JLASa, zaradi česar morajo vsi klubi svoje prireditve, kakor tudi prošnje za delegiranje sodnikov oziroma določitve jurijske naslovitve na službeni naslov zbora, najkasneje osem dni pred prireditvijo. Istočasno se klubi opozarjajo, da morajo biti imenovane prijave pravilno podpisane po predsedniku in tajniku kluba oziroma njih namestnikih, ker bo zbor vzel na znanje in obravnavl samo take dopise. Predsednik: Lavoslav Slamič s. r., tajnik Savo Sancin s. r.

Gostovanje SK Rapida v Gradcu.

V soboto je mariborski SK Rapid gostoval v Gradcu, kjer je odigral prijateljsko tekmo proti Grazer-Sportklubu. Zmagali so Gradčani v razmerju 5:2 (3:1).

Tekmovanje za državno prvenstvo.

V Beogradu in Splitu se je včeraj nadaljevalo državno prvenstvo, dočim je JNS odgodil tekmo Gradjanski:Concordia na nuno prošnjo.

Rezultati so bili: BSK:Sašk 4:0 (3:0); Hajduk:Mačva 3:0 (2:0).

Stanje tabele po 1. novembru:

BSK	6 6 0 0	19: 2	12
Hajduk	6 3 2 1	11: 7	8
Gradjanski	5 3 1 1	6: 4	7
Concordia	5 2 0 3	12:10	4
Sašk	6 1 0 5	6:19	2
Mačva	6 0 1 5	5:17	1

Ostale nogometne tekme.

Zagreb: Viktorija:Hašk 2:0 (2:0). Prijateljska tekma. Obe moštvi sta nastopili večinoma z rezervami.

Praga: Slavija:Kladno 3:0; Sparta:Bohemians 5:0; Nachod:Teplitzer FC

3:1; Viktorija Žižkov:Cechie Karlin 6:4; DFC:Rapid 5:1. Prvenstvene tekme.

Dunaj: Rapid:Nicholson; Hakoah:Slovani 1:0; WAC:DFC 1:0; Wacker:Vienna 4:1. Prvenstvene tekme.

Budimpešta: Ferenzvaros.

4:2; Ujpest:»33« 3:1; III. okra.:Vasas 4:2.

Gradec: Prvenstvene tekme: Sturm:GAK 3:1 (1:1)! Hakoah:Parkklub 4:3 (3:1).

TENIS.

Tilden v Berlinu.

Tilden:Koželuh 6:4, 6:3, 8:6; Hunter:Burke 6:1, 3:6, 6:3; Nüsslein-Rajuh:Tilden-Hunter 6:0, 6:3.

Nov evropski plavalni rekord.

V Magdeburgu se je vršil plavalni miting, na katerem so bili doseženi izvrstni rezultati: 100 m prsno: Witteberg (Nem.) 1:14.4 (nov evropski rekord); 400 m prosto: Deytars (Nem.) 5:04.7 (nov nemški rekord); 100 m prosto: Sekely (Madž.) 1:01.

Radislav Rudan:

Predor

Novela.

V gostih serpentinah se je spuščala cesta po bregu proti velikemu in prostranemu kolodvoru. Po nebu so veslali dremotni oblaki in toplo je sijalo solnce na prebujajočo se zemljo. Dih bližajoče se pomladi je vel preko polj in bregov, kakor da bi pripravljaj praznik Velike noči, praznik vstajenja in novega življenja.

Flore Blažon je obstal na zadnjem ovinku, naslonil se na železno ograjo in se ozrl v globino. Pod njim so iz temnega predora lezle železniške tračnice in se kakor srebrne kače vile proti sive mu kolodvorskemu poslopju. Flore se je zamislil. Spomin mu je ušel v tiste čase, ko je bil po končani svetovni vojni prišel v ta kraj, ki mu je postal druga domovina. Mlad in neskrben je stopal nekega lepega jesenskega dne prvič po tistih serpentinah, ki ločijo železniško postajo od mesta na planoti. Nobena vez ga ni več vezala na one kraje kjer je bil preživel mlada leta svojega življenja; nobena ga ni vezala na mesto, v katero je stopal. Tako prost in svoboden je bil, kakor novorojenček. Vse je bilo treba šele ustvariti, zgraditi tako rekoč iz nič. Počasi in zložno je stopal v breg, kakor da bi šel na sprehod in nič ni mislil, kako in kaj bo z njim v tistem tujem mestu, ki se je s svojimi ozkimi ulicami in tesnimi trgi stiskalo gori nad strmino. To je bilo takrat, takrat...

Kako hitro so minila leta! Odtekla so, kakor kalna voda v reki za kolodvorom. Flore je dobil službo v banki, ustvaril si je mirno in sigurno existenco in postal znana in ugledna osebnost. Vse je šlo kakor je sam hotel. In tedaj, v tistih veselih in neskrbnih dneh, se je spomnil, da bi bilo treba ustvariti si lasten dom.

Pred njim se je nenadoma in neodoljivo pojavila slika tople domačnosti in kakor podoba v okvirju je zagledal sredi med njo svojo družico in spremljevalko — ženo. Flore je imel veliko poznanstvo. Mnoga lepa, izobražena in premožna dekleta so se ozirala za njim, iskala njegove družbe, a on se ni mogel ogreti. Nje, katero je iskal, ni bilo med njimi. Pripeljal mu jo je na pot šele slučaj. Nekega dne je — kakor toliko drugih — prišla v banko, govorila z njim o suhih poslovnih stvareh in zopet odšla. Mogoče je ona že zunaj, pred vrati banke, pozabila nanj: on na njo ni pozabil. Mislil je na njeno prožno postavo, na njena roznata lica, temne oči in sladek smehljaj, ki ji je obkrožal kakor črešnje zrelo usta. Bila je hči bogatega in uglednega veleposelnika iz okolice in je prihajala v mesto le poredkoma, kadar je imela opravka v banki v uradih, pri zdravniku in kadar je prišla v gledališče in na velike družabne prireditve.

Flore je mislil na njo in jo je iskal. Dolgo je ni našel; naposled pa, bilo je nekega dne v predpustu, je zopet prišla v banko. Tedaj jo je Flore ogovoril, šalil se, pripovedoval ji to in ono in se naposled sporazumel z njo, da se bosta sestala na velikem plesu mask. Skrbno se je pripravljaj na tisto prvo izvenuradno srečanje, in ko je napočil usodni večer, je stopil v veliko veselico dvorano v novi obleki, skrbno opravljen in odločno pripravljen osvojiti si njeno srce. Sida ga je sprejela zelo ljubezljivo, in kakor da bi bila stara znanca in prijateljica, ga je predstavila svoji družbi in očetu. Ves večer je plesala skoraj samo z njim in ko sta se zjutraj poslavljala, ga je povabila naj jo obišče. Čez teden dni je bil že na njenem domu in na spomlad je imel vse, česar si je tako želel: dom in ženo. Bil je najsrečnejši človek. Sida je bila očarljiva. Njena ljubezen in nežnost ga je omamljala, dvigala ga do ekstaze. Ni česar več si ni želel...

»Da, da...« je vzdihnil Flore ob spominu na tiste čase in v njegov obraz so se začrtale globoke in trpke poteze. »To je bilo takrat, takrat...« Poln upov in dvomov se je ozrl doli pred železniški predor, ki se je kakor temno žrelo odpiral v drobne zemlje.

To je bilo takrat: prve dni, tedne in mesece mladega zakonskega življenja, ki so minuli tako naglo, da se Flore še zavedel ni, kdaj so prešli. Po prvem ognju, ki je bil zagorel v Sidinem srcu, jo je premagala druga strast: strast gospodovanja in trpinčenja. Nič več ni poznal svoje žene. Kakor tujka se mu je zdela, tujka, ki si ga je osvojila samo zato, da ga muči in da se naslaja nad njegovim trpljenjem. Malenkosti, ki jih prve čase še opazila ni, so jo pričele razburjati do besnila. Flore ni vedel, kaj naj bi storil. Če je bil z njo ljubezniv, ga je odbijala, če je bil hladen, je jokala. Iz raja je nastala mučilnica, iz mučilnice je rasel pekel, strašen, neznosen.

Prišlo je do preloma. V Floretu se je uprlo vse njegovo bistvo, vzklopelo je in prekipelo. V viharju, ki je bil kakor vse uničujoči izbruh dolgo zadrževanih sil, sta se razšla. Sida je pobrala svoje stvari in se odpeljala domov. Tam, skozi tisti zevajoči predor, jo je odpeljala puhajoča lokomotiva. Z njo se je odpeljala Floretova sreča, nesreča, resnica in prevara. To je bilo v jeseni, ko se je vsipalo s kostanjev v parku orumenelo listje in prekrivalo pota in veneče trate.

Minuli so meseci ločitve. Dašava je zabrisala obrise spominov in marsikaj se je zdelo Floretu drugačno kakor takrat. Priemljal je in mnogokrat se mu je zadelo vse tisto, kar ju je razdelilo, tako malenkostno, da bi se dalo z lahkoto odstraniti. Treba bi bilo samo pozabiti, izbrisati iz spomina in pričeti novo življenje. Z obzirnostjo, pomirljivostjo in prizanesljivostjo bi se dala zopet ustvariti tihla domačnost. In kakor je pod dihom bližajoče se pomladi kopnel sneg, tako

je kopnela v Floretovi duši odporna trdovratnost in kljubovalnost. Mladi sokovi, ki so budili naravo k obnovitvi zelenja in cvetja, so budili tudi v njegovem srcu nova čustva. Spočetka še podzavestna želja po zopetni spravi z ubeženo ženo, je rasla v novo ljubezen, v no hrepenenje. Flore se ni mogel več premagovati in nekega dne je vzel papir in pero in ji napisal dolgo, dolgo pismo. Prečital ga je in — raztrgal. Ne, ni ga mogel odposlati. Preveč hladno, preveč samozavestno, mogoče celo žaljivo je bilo. Na tako vabilo se ne bi odzvala. Napisal je drugo, ki je bilo vse pohlevno, kakor samoobtožba in obsodba in poveljevanje nje, po kateri je kljub vsemu hrepenel. Ko ga je oddal na pošto, ga je bilo sram ponižanja, ki si ga je bil prizadejal. Potem je čakal. Odgovora ni bilo dolgo, dolgo; naposled pa je prišel in Flore ga je bil vesel, kakor otrok dolgo pričakanega darila. Sida mu je sporočila, da se bo vrnila tisti teden pred Veliko nočjo.

Od tistega dne, ko je prejel njen odgovor, je hodil vsak dan tisto strmo pot doli proti kolodvoru. Vsak popoldan, ko je prihajal vlak iz temnega predora, je čakal in gledal, kdaj jo bo zagledal pri oknu in v žepu je stiskal belo ruto, da bi ji zamahnil v pozdrav.

Flore se je zdrznil. Pod njim je zaropotalo: sprva rahlo in zamolklo, potem glasneje in močneje in iz temnega predorovega žrela je prisopihal vlak. Dolga je bila vrsta voz, veliko je bilo število ljudi, ki so se vozili v njih. Blizu in daleč so šli za svojo usodo: v srečo, v nesrečo in v negotovost skrivnostne bodočnosti. Flore se je vzravnaval, se okrenil in odhitel proti kolodvoru. Skozi ozka izhodna vrata so se usipali prvi potniki in Flore je pazno premočrnil drugega za drugim.

»Pride? Ne pride?«

(Nadaljevanje sledi.)

V sredo, dne 4. novembra prodaja stojnica

V. Pirš, Maribor, Glavni trg

prvovrstno prekajeno
meso kg Din 15.-

Gospoda

spremem kot sostanovalec, v sobi električna luč. Barvarska ulica 5, vrata 4. 5081

Snežni čevlji

najboljših švedskih in ruskih znamk
par od Din 65.- naprej

Jos. Moravec, Maribor
Čanharjeva ulica št. 1 5051

Dvosobno stanovanje

na Aleksandrovi cesti oddam. Naslov v kavarni Jadran. 5082

Lokal in stanovanje

oddam takoj v najem. Naslov v upravi »Večernika«. 5083

Opremljeno sobo

oddam enemu ali dvema gospodoma. Glavni trg 4, na dvorišču. 5080

Stanovanje,

velika soba s štedilnikom in opremljeno sobo, oddam. Pobrežje, Zrkovska cesta 33. 5084

Rabljene avto in moto gumi plašče

kupuje v vsaki količini mehanična delavnica Justin Gustinčič, Tattenbachova ul. 14. 1566

Elektromotorje »Škoda«.

0.25 do 30 kon. sil na skladišču pri Ilič & Tichy, elektrotehnično podjetje Maribor, Slovenska ulica 16. Elektromontaže tovarov in stanovanjskih poslopj. Na zahtevo brezplačne ponudbe.

Brezdenarna samopomoč!

Prišel je čas za splošno organizirano samopomoč vseh vsled krize trpečih. Navodila (tudi druge nasvete) daje: Posvetovalnica »Marstan«, Maribor, Koroška c. 19. (Priložiti pet znamk). 5070

Spominjajte se CMD!

Kupujte za Vašo ženo
Kupujte za Vašega soproga
Kupujte za Vaše otroke
Kupujte za Vaše starše
Kupujte za Vaše sorodnike
pri

Srečku Pihlarju

MARIBOR, Gosposka ul. 8.
Jamčim, da boste zadovoljni!

Blago

za obleke in plašče
veliki izbiri pri

J. N. Šoštarčič

Maribor, Aleksandrova 13

Podpisani se najtopeje zahvaljujejo zboru pevskega društva »Jadran« za žalostinko, katero je zbor zapel na dan Vseh svetnikov na grobu svojega nepozabnega pevca gospoda Stefana Ferengja. 5087

Helena Ferengja, soproga in sinček Norbert ter Frančiška in Norbert Klančič, svakinja in svak.